

BARA

Sediul consiliului local: Bara nr. 44, telefon 0256/333101;

Coordonate:

45°53'35" lat. N;
21°52'51" long. E;

Repere istorice;

-1371 - localitatea este atestată documentar ca ținând de districtul Balingh sub numele de **Terra Aquosa (bara, în slavă, "mocirlă")**;

-1440 - așezarea Bara este luată de regele **Vladislav I** de la comitele de Timiș și dată cetății Șoimoș;

-1477 - Bara e proprietatea contelui **Nicolae (Miklos) Bánffy**;

-sec. XVI- XVII - localitățile Bara și Lăpușnic sunt pustiite de otomani;

-1717 - satul Rădmănești era locuit și avea 22 de case;

-1839 - s-a născut la Dobrești preotul **Simion Popescu**, tatăl marelui **Traian Vuia**;

-1865 - s-a născut în satul Spata **Emilian Micu**, teolog, librar, bibliofil (d.1909);

-16 martie 1866 - s-a născut la Dobrești **Ștefan Pop**, preot, doctor în Drept canonic, profesor de Istorie bisericească și duhovnic la Academia teologică din Caransebeș (d.12.01.1947);

1924 - în satul Lăpușnic existau trei mori aparținând lui **Ion Obșterescu, Nicolae Obșterescu și Ion Păunescu**;

-familia Obșterescu era printre cele mai înstărite din sat: **Dionise Obșterescu**, de exemplu, avea un magazin cu articole mixte și un birt;

-1925 - în Bara trăiau 982 de locuitori, iar în Rădmănești 685 de locuitori;

-27 ianuarie 1927 - s-a născut la Dobrești **George Micota**, primar al municipiului Timișoara între anii 1971-1978 (d.26.04.1987);

-1936 - existau în localitate 201 case, școală primară, post de jandarmi, moară țărănească;

-în marginea satului Dobrești exista un izvor cu apă minerală numit **Ciuciurău**;

-1939 - se naște la Lăpușnic **Zaharia Moisescu**, poet în grai bănățean;

-1943 - cumpără proprietăți și se stabilește la Lăpușnic inginerul **Ștefan Voican** împreună cu fiul său de doi ani **Gelu Voican Voiculescu**, viitor viceprim-ministru în guvernul Petre Roman și șef al serviciilor secrete române (28.12.1989-28.06.1990);

-22 iulie 1951 - se naște la Dobrești **Daniel Ciobotea**, călugăr, Patriarh al României;

-20 septembrie 1952 - se naște la Dobrești **Ioan Peia**, poet în grai bănățean;

-1997 - se stinge din viață ultimul băștinăș din satul Spata, iar așezarea e repopulată cu câteva familii de oieri ardeleni, venite din Poiana Sibiului și Jina;

-este reelectrificată localitatea Spata;

-2002 - Bara avea 378 de locuitori;

-23.10.2005- este sfințit locul pe care se va construi biserica mănăstirii din Dobrești;

-2010 - se încheie alimentarea cu apă potabilă a satelor Bara, Dobrești, Lăpușnic;

-2011 - este asfaltat drumul dintre Bara și satele Dobrești și Leucușești;

-iunie 2012 - **Ioan Lăzărescu** își începe al șaselea mandat de primar al comunei Bara;

Populația stabilă la 1 ianuarie 2012 - total

= 388 persoane, din care:

- masculin = 217 persoane

- feminin = 171 persoane

Numărul locuințelor la 1 ianuarie 2013 =

244

Sate componente: Bara, Dobrești (1477, Dobrenicze), Lăpușnic (1416, Laposnok), Rădmănești (1437, Radmanocz), Spata (1444, Spata);

Instituții școlare: Școală primară: Bara; Grădiniță: Bara;

Instituții sanitare: Cabinet medical: Bara; Cabinet sanitar-veterinar: Bara;

Instituții culturale: Cămin cultural: Bara; Bibliotecă: Bara (1977);

Biserici, mănăstiri: Ortodoxe: Lăpușnic (1850) Dobrești (1870), Spata (1880), Bara (1907) și Rădmănești (1927); Greco-catolică: Dobrești (1875); Baptistă: Bara (1924); Mănăstirea ortodoxă română „Sfânta Cuvioasă Parascheva” Dobrești (2003);

Ruga: Bara: Hramul Sfântul Gheorghe (24 aprilie); Rădmănești: Hramul Sfântul Ilie (20 iulie); Spata: Hramul Adormirea Maicii Domnului (8 septembrie); Dobrești: Hramul Sfânta Cuvioasa Parascheva (14 octombrie); Lăpușnic: Hramul Sf. Mihail și Gavril (8.11.);

Cetățeni de onoare: Daniel, Patriarhul României.

BARA

PATRIARHUL
DIN DOBREȘTI

Prea Fericirea Sa Daniel s-a născut la data de 22 iulie 1951 în satul **Dobrești**, comuna Bara, ca al treilea copil în familia învățătorului Alexie și Stela Ciobotea. Familia Ciobotea deținea în proprietate 34,69 hectare de teren, fiind considerată printre cele mai înstărite din comună. Copilul **Dan-Ilie Ciobotea** face școala primară în satul natal (1958-1962), iar gimnaziul în localitatea Lăpușnic (1962-1966). În anul 1966 începe cursurile liceale în orașul Buziaș, continuându-le în Lugoj, la Liceul „Coriolan Brediceanu” (1967-1970). E student la Institutul Teologic Universitar din Sibiu (1970-1974, cu bursă de la Mitropolia Banatului). Obține Diploma de licență în teologie. Frecventează cursurile de doctorat la Institutul Teologic Universitar din București, sub îndrumarea preot prof. dr. Dumitru Stăniloae (între anii 1974-1976). Studiază doi ani la Facultatea de Teologie Protestantă a Universității de Științe Umane din Strasbourg (Franța) și doi ani la Universitatea „Albert Ludwig” din Freiburg

Mama Patriarhului, Stela Ciobotea, a ridicat pe Dealul Viilor din Dobrești o cruce pentru cei doi frați ai ei, Ion și Gheorghe Brancu, căzuți în Caucaz, în Războiul Sfânt împotriva bolșevismului.

Mănăstirea „Cuvioasa Parascheva”

Este o mănăstire de călugări, cu viață de obște și cu Hramul „**Cuvioasa Parascheva**” (14 octombrie). Stareț: ieromonah **Matei Buliga**. S-a înființat în anul 2003 la inițiativa și stăruința Prea Fericitului Părinte Patriarh Daniel, care a achiziționat un teren pentru construcția așezământului în același an. Obștea monahilor locuiește încă într-o casă din sat, dar strădanii sunt pentru începerea construcțiilor care vor compune așezământul. Mitropolia Banatului a îngăduit ca monahii să săvârșească slujbele religioase în biserica din localitate (care este monument istoric). La 23 octombrie 2005, cu binecuvântarea Î.P.S. Mitropolit Nicolae al Banatului, Prea Fericitul Părinte Patriarh Daniel, pe atunci mitropolit al Moldovei și Bucovinei și P.S. Episcop Lucian al Caransebeșului, pe atunci episcop-vicar la Timișoara, împreună cu mai mulți preoți și diaconi, au sfințit locul pe care se va construi biserica și au așezat crucea îndătinată.

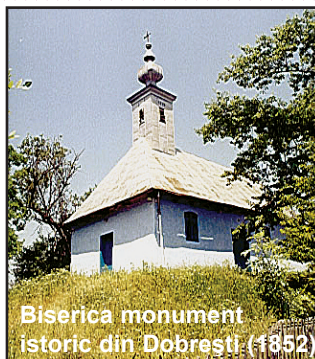

im Breisgau, la Facultatea de Teologie Catolică (Germania). În 15 iunie 1979 își susține teza de doctorat la Facultatea de Teologie Protestantă din Strasbourg primind calificativul maxim și devenind astfel doctor al Universității din Franța. Sub îndrumarea mentorului său, Preot prof. dr. **Dumitru Stăniloae**, susține la 31 octombrie 1980, la Institutul Teologic Universitar din București, teza de doctorat cu titlul „**Teologie și spiritualitate creștină. Raportul dintre ele și situația actuală**”.

În 1987 intră în viața monahală la Mănăstirea Sihăstria cu numele Daniel, avându-l ca naș de călugărie pe Prea Cuviosul Părinte Arhimandrit **Ilie Cleopa**. La 1 martie 1990, PC Protosinghel dr. Daniel Ciobotea este ales, la propunerea ÎPS Mitropolit **Nicolae Corneanu**, în rangul de episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, cu titlul de „**Lugojanu**”, fiind hirotonit întru arhieru în Catedrala Ortodoxă din Timișoara la 4 martie 1990. În luna iunie a aceluiași an este ales Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Bucovinei.

Daniel Ciobotea este ales Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române la 12.09.2007.

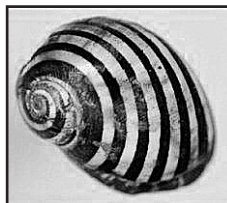

Biserica monument istoric din Dobrești (1852)

BARA

REZERVAȚIA FOSILIFERĂ

Rezervația fosiliferă Rădmănești din comuna Bara se întinde pe o suprafață de 4 hectare, în Dealurile Lipovei, la 6 kilometri de Valea Pietrii și la 10 km de Lugoj, pe cursul superior al Minișului-afluent al Begăi. Locul a fost descoperit în anul 1870 de **T. Fuchs**, savant care a identificat 52 de specii de moluște rare și unice localizate în depozitul bănățean din era terțiară (neozoică). Rezervația paleontologică a fost declarată zonă protejată în anul 1955. Punctul fosilifer este acoperit de o cuvertură de 60-70 centimetri grosime, formată din pietrișuri și nisipuri cu stratificație torențială. Tipice pentru punctul fosilifer Rădmănești sunt moluștele *Sinanodonta brandenburgi*, *Unio procumbens*, *Limnocardium secans*, *Limnocardium decorum*, *Limnocardium vicium*, *Plagiodocma auingeri*, *Pseudodactillus simplex*, **Theodoxus rad-**

manesti (foto), *Pyru-la archimedes*, *Gyrululus viridans*.

Dar moluștele rare de la Rădmănești nu sunt singurele relicve ale unor vremuri îndepărtate și descoperite pe teritoriul județului Timiș. Publicația timișoreană „**Controla**” scria la 17 aprilie 1904 că în localitatea Bara, pe moșia unui mare proprietar, „**s-a săpat o fântână și în afuzime de 20 stânjeni lucrătorii au dat peste oasele unui elefant. Mărimea lui socotită după schelet e de patru ori mai mare decât cea a unui elefant din timpul nostru**”.

EMILIAN MICU,
PREOTUL BIBLIOFIL

La anul 1865 (sau 1870), luna noiembrie, în satul **Spata**, se naște într-o familie de preoți **Emilian Micu**. Studiile gimnaziale le face la Kecskemét (Ungaria) și Lugoj. Urmează Teologia la Caransebeș. Va fi preot în localitățile timișene Ohaba Lungă, Belinț și Chișoda. Pasionat de bibliofilie, a colecționat cărți vechi de filologie și istorie. Prețioasele lucrări vor ajunge peste ani în Biblioteca Universitară din Cluj-Napoca, dar și în Biblioteca din Timișoara. Dăruiește în jur de 60 de cărți vechi românești și manuscrise Academiei Române, dar și Bibliotecii „V. A. Urechia” din Galați, care au ajutat la alcătuirea vastei lucrări „Bibliografie românească veche” în trei volume (I. Bianu și N. Hodoș). Emilian Micu a publicat în presa vremii lucrări cu caracter istoric, în „**Candela**”, „**Transilvania**”, „**Dreptatea**”, „**Tribuna**”, „**Luminătorul**”, „**Foaia Diecezană**”, fiind preocupat de Școala Ardeleană, de viața culturală a românilor din Transilvania și Banat.

Preotul bibliofil se stinge din viață în luna noiembrie a anului 1909, la Lugoj. În necrologul publicat de ziarul lugojean „**Drapelul**” s-a scris: „Figura lui înaltă, cu plete lungi, cu dulama largă, care ascundea de multe ori cuprinsul întreg al unui raft de bibliotecă, în

voluminozitatea-i rămasă și până azi necunoscută. Căci nimeni n-a reușit să știe câte cărți putea cuprinde dulama. Când dădea peste iubitori de literatură, turna formal cărțile pe masă, care izvureau din toate unghiurile. Căci părintele Emilian Micu a fost librul veșnic pe drumurile Cenușotecei umilei literaturi românești.(...) A fost apostolul literaturii noastre sărace, al literaturii unui popor indolent, care nu-și știe prețui munca ce o posedă. Casele parohiale din întreg cuprinsul mitropoliilor noastre românești îl cunoșteau tot atât de bine ca și Academia Română, căreia i-a adus servicii cum puțini membri ordinari și corespondenți îi vor fi adus. (...)

Cât a trăit a dus o viață de zbucium. Firea lui, întocmită a nu sta pe loc, ci a tot umbla, i-a adus multe neplăceri, foarte multe necazuri. Cel mai mare necaz l-a văzut în totală lipsă de considerațiune cu care îl întâmpinau oamenii, clerici și mireni, deopotrivă, care vedeau în el numai pe „gheșefarul”, neluând în seamă imensele servicii ce le aducea literaturii. Lipsa aceasta de considerare îl munca mult. Căci acest umil preot, îmbrăcat slab, era un magazin de cunoștințe. Puțini dintre oamenii noștri de valoare, care de pe urma cunoștințelor lor se bucură azi între noi de mare trecere, vor fi dispunând de cunoștințele lui **Emilian Micu**”.